

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112237051
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112237051.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľov v rade: 1/ Ing. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom V. XXX/XX, XXX XX I., štátny občan SR, 2/ F. O., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom V. XXX/XX, XXX XX I., štátny občan SR, obaja zastúpení: ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti odporcom v rade: 1/ V. L., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom V. XXX, XXX XX I., štátny občan SR, 2/ F. L., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom V. XXX, XXX XX I., štátny občan SR, obaja právne zastúpení: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Kuric, s. r. o., so sídlom Dolný Val 11, 010 01 Žilina, IČO: 36 841 200, o uloženie povinnosti zdržať sa poškodzovania ovocných stromov, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6C/331/2012-199 zo dňa 3.7.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd I. stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh navrhovateľov 1/, 2/, aby bola odporcom 1/, 2/ uložená povinnosť zdržať sa poškodzovania ovocných stromov a iných drevín na pozemku navrhovateľov 1/ a 2/ evidovanom v katastri nehnuteľností ako parcela KN-C č. 528/4 - trvalé trávne porasty o výmere 245 m², na LV č. XXX, vedenom pre k. ú. I. Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor, zamietol. O trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na čl. 13, čl. 20 Ústavy SR, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

V danej veci navrhovatelia uplatnili negatívnou žalobou podľa ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka nárok na ochranu ich vlastníckeho práva proti odporcom, o ktorých tvrdia, že do ich vlastníckeho práva neoprávnené zasiahli a súčasne aj naďalej je tu dôvodná obava z opätovného zásahu do ich vlastníckeho práva odporcami. Negatívna žaloba je v tomto prípade žalobou na plnenie, ktorou je uplatňované splnenie hmotnoprávnej povinnosti, ktorá mala vzniknúť odporcom tým, že neoprávnené zasiahli do vlastníckeho práva navrhovateľov. Na neoprávnený zásah do vlastníckeho práva, ktorý spočíva v inom rušení než neoprávnenom zadržívaní veci, viaže hmotné právo povinnosť zdržať sa tohto zásahu a odstrániť jeho následky.

Zároveň súd zdôrazňuje, že v danej veci bol v zmysle ust. § 153 ods. 2 O.s.p. viazaný obsahom žalobného návrhu a jeho petitom, v ktorom navrhovatelia presne vymedzili povinnosť, ktorú žiadajú uložiť odporcom. V kontexte prejednávanej veci súd poukazuje na to, že navrhovatelia sa tak domáhali ochrany svojho vlastníckeho práva k drevinám rastúcim na dotknutom pozemku parc. KN-C č. 528/4 -

trvalé trávne porasty o výmere 245 m², nachádzajúceho sa v k. ú. I. pred rušivými zásahmi odporcov majúcimi spočívať v ich poškodzovaní a nie svojho vlastníckeho práva k tomuto dotknutému pozemku, ani inému ich majetku.

Súd sa tak primárne zaoberal otázkou vecnej legitímácie účastníkov konania. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľov, títo preukázali a v konaní to medzi účastníkmi ani sporné nebolo, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku parc. KN-C č. 528/4 - trvalé trávne porasty o výmere 245 m², nachádzajúceho sa v k. ú. I., na ktorom rástli poškodené ovocné dreviny - 3 ks jabloní. Z dôvodu ich vlastníckeho práva k pozemku sú tak aj vlastníkmi porastov na ňom rastúcich ako súčasti tohto pozemku (§ 120 ods. 1 OZ). Navrhovateľom tak prináleží právo podľa ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka na ochranu proti tomu, kto do ich vlastníckeho práva k drevinám na predmetnom pozemku neoprávnené zasahuje.

Z hľadiska pasívnej vecnej legitímácie odporcov sa súd zaoberal otázkou, či zo strany odporcov došlo k navrhovateľmi tvrdenému konaniu, ktoré napĺňa znaky neoprávneného zásahu do ich vlastníckeho práva k predmetnému pozemku a súčasne, či takéto konanie trvá, alebo pokračuje, prípadne síce prestalo, ale hrozí nebezpečenstvo jeho opakovania.

Zákaz neoprávneného rušenia vlastníka veci podľa cit. ust. § 126 ods. 1 OZ prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie vlastníka zo strany rušiteľa trvá, resp. pokračuje, alebo tam, kde síce už prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti. Rušivá činnosť musí byť konkretizovaná nie len v skutkovom deji uvedenom v žalobe, ale i v žalobnom petite. (k tomu pozri uznesenie Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 22 Cdo 1485/2005 zo dňa 20.09.2005.

Súd sa tak ďalej konkrétne zaoberal posúdením existencie navrhovateľmi tvrdeného konania zo strany odporcov.

Na základe vyššie uvedených skutkových zistení, súd pri svojom rozhodnutí hodnotiac dôkazy každý jednotlivito, ako aj vo vzájomnej súvislosti (§ 132 O.s.p.) dospel k skutkovému záveru, že odporcovia sa dopustili konania, ktoré skutkovo opísali navrhovatelia v podanom návrhu, a to že dňa 23.06.2012 poškodili ovocné dreviny nesporne vo vlastníctve navrhovateľov na pozemku navrhovateľov v katastri nehnuteľností evidovanom ako parcela KN-C č. 528/4 - trvalé trávne porasty o výmere 245 m², na LV č. XXX, vedenom pre k. ú. I. Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor. To že k poškodeniu predmetných ovocných drevín došlo na uvedenom pozemku súd vyvodil z toho, že odporcovia toto skutkové tvrdenie navrhovateľov nerobili sporným a súd o ňom nemal ani dôvodné závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ ide o skutkový záver súdu o tom, že predmetné ovocné dreviny boli poškodené v príčinnej súvislosti s konaním odporcov súd vyvodil jednak z výpovede svedka P. O. v prejednávanej veci vo vzájomnej súvislosti s listinným dôkazom, a to zápisnicou z výsluchu svedka v konaní vedenom OR PZ v Žiline, odboru kriminálnej polície pod ČVS: ORP-633/1-OVK-ZA-2012, z ktorej obsahu vyplýva výpoveď svedka v uvedenej trestnej veci Mgr. X. L.. Z obsahu výpovede svedka P. O. na pojednávaní dňa 03.07.2015 vyplynulo, že osobne videl odporcov, ako inkriminovaného dňa 23.06.2012 po 19.00 hod. obaja prišli k predmetným ovocným drevinám a tieto poškodili zásekmi sekerami, ktoré si priniesli so sebou. Pokiaľ odporcovia namietali vierohodnosť tohto svedka s poukazom na to, že svedok mal vypovedať o udalostiach z uvedeného večera odlišne v inom súdnom konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod spis. zn. 17C/355/2012, a to v časti opisu miesta prítomnosti navrhovateľky 2/ v čase dotknutého konania odporcov spočívajúceho v zasekaní so predmetných ovocných drevín, súd nepovažoval túto námietku odporcov za dôvodnú, nakoľko odporcovia neprodukovali žiaden dôkaz preukazujúci obsah výpovede P. O. ako svedka v konaní Okresného súdu Žilina spis. zn. 17C/355/2012. Súd zároveň konštatuje, že svedok na pojednávaní dňa 03.07.2015 opísal túto okolnosť vo svojej výpovedi rovnako, ako tomu bolo pri jeho výpovedi v trestnej veci vedenej OR PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-633/1-OVK-ZA-2012, čo vyplýva zo zápisnice o jeho výsluchu zo dňa 01.10.2012. Zhodne vtedy vypovedal, že navrhovateľ 1/ okolo 19.00 hod. odišiel dovnútra domu pozrieť si správy v TV a on s matkou zostali vonku v záhrade za domom, pričom mama sa starala vonku o kvety a jemu povedala, aby išiel nožnicami ostriať trávu okolo ríbezlí na záhrade. Svoju polohu, tvrdenú svedkom P. O., v inkriminovaný čas potvrdila vo svojej výpovedi účastníka na pojednávaní dňa 28.02.2014 aj samotná navrhovateľka 2/. Pokiaľ ide ďalšiu námietku odporcov ohľadom vierohodnosti svedka P. O. spočívajúcu v tom, že tento mal byť pred svojim výsluchom v konaní inštruovaný navrhovateľom 1/, súd ani túto námietku odporcov nevzal do úvahy, a to z dôvodu, že svedok bol zrejme upovedomený o predmete sporu, a to vzhľadom k tomu, že na pojednávanie sa ustanovil na základe toho, že právny zástupca navrhovateľov prisľúbil zabezpečiť svedkovu účasť na pojednávaní, keďže sa svedka súdu nepodarilo predvolať písomne z adres, ktoré mal súd k dispozícii. Okrem toho súd poukazuje na to, že svedok o uvedených okolnostiach nesporne vypovedal už pred tým viac krát a mal dôvod sa domnievať, že ide práve o okolnosti, o ktorých aj následne sám súvislo vypovedal. Je logické,

ak svedkova účasť bola zabezpečená zo strany navrhovateľov, že mu navrhovateľ 1/ povedal, k akým skutkovým okolnostiam by mal byť vypočutý, neznamená to však, že mu navrhovateľ 1/ aj povedal, ako by mal vypovedať. Opätovne s poukazom na obsah výpovede svedka v trestnej veci vedenej OR PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-633/1-OVK-ZA-2012 dňa 01.10.2012, ktorá je zásadne totožná s obsahom výpovede svedka na pojednávaní dňa 03.07.2015, možno konštatovať, že svedok mal vedomosť o skutočnostiach, o ktorých vypovedal v prejednávanej veci vedomosť už dávnejšie pred tým, ako mu malo byť navrhovateľom 1/ povedané, k akým skutkovým okolnostiam by mal vypovedať v prejednávanej veci. Súčasne v súvislosti s výpoveďou svedka P. O., súd poukazuje na obsah výpovede svedka Mgr. X. L. dňa 12.09.2012 v trestnej veci vedenej OR PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-633/1-OVK-ZA-2012. Svedok Mgr. X. L. výslovne vo svojej výpovedi výslovne uviedol, že: "Keď som sa ho (pozn. odporcu 2/) bližšie pýtal, čo tomu predchádzalo, tak mi povedal, že majú spolu neustále konflikty a že dnes sa pohádali kvôli tomu, že O.ena im ničila nejaké kríky a to mal on zobrať sekeru a s otcom starostovi O. zasekali sekerou do stromov.". Dôkaz produkovaný navrhovateľmi - zápisnicu o výsluchu svedka Mgr. X. L. zo dňa 12.09.2012 v trestnej veci vedenej OR PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-633/1-OVK-ZA-2012, odporcovia v prejednávanej veci nenamietli a nenamietali ani vierohodnosť uvedeného svedka. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade išlo o príslušníka PZ, ktorý je bez akéhokoľvek pomeru k navrhovateľom a ktorý sa tesne po inkriminovanom čase dňa 23.06.2012 dostavil na miesto sporných okolností v rámci plnenia si svojich služobných povinností, súd nemal absolútne žiadny dôvod pochybovať o vierohodnosti výpovede Mgr. X. L. obsiahnutej v navrhovateľmi predloženom listinnom dôkaze. Aj keď tak Mgr. X. L. nebol očitým svedkom sporného konania odporcov, z obsahu jeho výpovede vyplýva, že samotný odporca 2/ mu osobne potvrdil navrhovateľmi tvrdené konanie. Toto v spojení s už konštatovaným opisom sporných okolností očitým svedkom P. O. viedlo súd k už formulovanému záveru, že odporcovia sa dopustili dňa 23.06.2012 konania tvrdeného navrhovateľmi spočívajúceho v poškodení ovocných drevín vo vlastníctve navrhovateľov. O tom, že takéto konanie odporcov bolo zároveň protiprávnym, nemožno vôbec pochybovať, keďže v konaní nevyšlo najavo a ani to odporcovia netvrdili, že boli oprávnení z akéhokoľvek právneho titulu sekať do ovocných drevín vo vlastníctve navrhovateľov.

Na základe uvedených úvah založených na skutkových zisteniach vyplývajúcich zo spomenutých dôkazov, sa súd pre nadbytočnosť bližšie nezaoberal hodnotením ďalších vykonaných dôkazov (či už výsluchov navrhovateľov 1/ a 2/, resp. oboznámených zápisníc z výsluchu osôb vypovedajúcich v dotknutých trestných konaniach) a to z dôvodu, že ani jedna z uvedených osôb nebola očitým svedkom konania odporcov a svoje závery o tomto konaní vyvodzovala len z logického sledu vnímaných skutočností inkriminovaného večera. Rovnako súd už potom ani nevykonal dokazovanie výsluchom svedka F. L., na ktorom účastníci napokon ani netrvali. Súd tak vychádzal len z jej výpovede v trestnom konaní a z toho, že bezprostredne konanie odporcov spočívajúce v zasekaní do ovocných stromov navrhovateľov nevidela. Možno však konštatovať, že obsah týchto výpovedí však na druhej strane nebol v logickom rozpore najmä s obsahom výpovede P. O. a teda aj so skutkovým záverom súdu o preukázaní navrhovateľmi tvrdeného konania odporcov večer dňa 23.06.2012 spočívajúceho v poškodení ovocných drevín vo vlastníctve navrhovateľov.

Vzhľadom k tomu, že vyššie konštatované konanie odporcov bolo už dokonané, teda tento ich zásah do vlastníckeho práva navrhovateľov prestal, súd sa zaoberal otázkou, či hrozí nebezpečenstvo jeho opakovania. Dôkazné bremeno (§ 120 ods. 1 O.s.p.) hrozby tohto nebezpečenstva zaťažovalo opätovne v konaní navrhovateľov. Súd však konštatuje, že navrhovatelia takúto bezprostrednú hrozbu v konaní dostatočne nepreukázali. Navrhovatelia produkovali v tomto smere len skutkové tvrdenia, ktoré boli obsiahnuté v ich výpovediach ako účastníkov konania (§ 131 ods. 1 O.s.p.). Obaja vo výpovediach na pojednávaní dňa 28.02.2014 udávali, že odporcovia im poolamovali vetvičky stromov. Navrhovateľ 1/ uviedol, že to bolo v lete roku 2013, avšak na otázku, či videl osobne pri tom odporcov, povedal, že nie, ale že pred tým odporca 1/ olamoval vetvičky ich stromov a aj keď sa otáčal traktorom. Navrhovateľka 2/ uviedla, že keď odporca oral pozemok (za ktorý mali navrhovatelia podľa ich tvrdení zaplatiť odporcovi 1/ kúpnu cenu, ale k prevodu vlastníckeho práva na nich nedošlo), mal nožnice a strihal ovocné stromy na ich záhrade, aj tie, do ktorých potom zasekal. K tomuto malo dôjsť asi dva alebo tri roky spätne (pozn. od februára 2014, keď navrhovateľka 2/ vypovedala). Výpovede navrhovateľov sa v tomto smere ani výrazne nezhodovali. Navrhovatelia okrem svojich výpovedí však v konaní neponúkli súdu žiaden iný dôkaz, z ktorého by vyplývali také skutkové okolnosti, na základe ktorých by súd mohol dospieť k záveru o hrozbe nebezpečenstva opakovania protiprávneho konania spočívajúceho v poškodzovaní drevín na dotknutom pozemku navrhovateľov, zo strany odporcov. V kontexte výpovedí navrhovateľov súd poukazuje na to, že pokiaľ ide o odporcu 2/, navrhovatelia ani neuviedli, že tento by sa inokedy

ako dňa 23.06.2012 mal dopustiť poškodzovania ich drevín alebo z jeho strany takéto konanie niekedy hrozilo.

Súd sa tak vlastne stotožnil s argumentáciou odporcov prednesenou v záverečnom prednese ich právneho zástupcu. Aj napriek tomu, že bolo preukázané, že sa odporcovia dňa 23.06.2012 dopustili navrhovateľmi tvrdeného konania, táto skutočnosť sama o sebe nemôže viesť k ich úspešnosti v spore, pretože návrh navrhovateľov vzhľadom k tomu, že k poškodeniu dotknutých ovocných drevín už nezvratne dňa 23.06.2012 došlo, môže mať zásadne len preventívny charakter a nemôže predstavovať ochranu proti trvajúcim rušivým zásahom odporcov do ich vlastníckeho práva, ku ktorým toho času (rozumej v čase rozhodnutia súdu) nedochádza. Ako už bolo uvedené, súd nemal v konaní za dostatočne preukázanú hrozbu opakovania sa konania odporcov spočívajúceho v poškodzovaní drevín vo vlastníctve navrhovateľov rastúcich na predmetnom pozemku parc. KN-C č. 528/4, k. ú. I.. Ak by aj odporcovia inak zasahovali do vlastníckeho práva navrhovateľov (napr. vstupom na ich pozemok, ako sa navrhovatelia na takéto konanie odporcov odvolávali v rámci záverečnej argumentácie), nemôže mať takéto konanie relevanciu vo vzťahu k navrhovateľmi požadovanému rozhodnutiu súdu spočívajúcemu v konkrétnom zákaze nepoškodzovať ich dreviny na dotknutom pozemku, ktorý by mal byť uložený odporcom. Ak by aj odporcovia vnikali na pozemok navrhovateľov, navrhovatelia sa tak mohli v konaní domáhať zákazu iných rušivých zásahov odporcov do ich vlastníckeho práva, napr. zákazu vstupovať na ich pozemok, čo však navrhovatelia neurobili. Rovnako tomu je aj v prípade, ak by aj odporcovia zasahovali do práva navrhovateľov na ochranu osobnosti podľa ust. § 11 OZ (t. j. práva na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy), napr. osočovaním, nadávaním, fyzickým napádaním, zastrášaním a pod. Prostriedky nápravy proti zásahom do práva na ochranu osobnosti sú totiž upravené v ust. § 13 OZ a nie je nimi negatívna žaloba podľa ust. § 126 ods. 1 OZ. Na uvedených záveroch súdu nemôže nič zmeniť ani medzi účastníkmi nesporná skutočnosť, že ich vzájomné vzťahy sú narušené, keďže táto nijakým spôsobom nepreukazuje dôvodnosť návrhu navrhovateľov, konkrétne, že by z tohto dôvodu hrozilo zo strany odporcov ďalšie konanie zasahujúce vlastnícke právo navrhovateľov vo forme poškodzovania drevín na predmetnom pozemku.

Súd tak vzhľadom k vyššie uvedenému nemal v konaní preukázanú vecnú legitimitáciu odporcov.

S poukazom na formulované závery súd návrh navrhovateľov zamietol, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Čo sa týka trov konania, súd o týchto rozhodol podľa cit. ust. § 151 ods. 3 O.s.p. s poukazom na vyšší počet účastníkov konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podali odvolanie navrhovatelia v 1/ a 2/ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovali odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a zmeniť tak, že súd uloží odporcom v rade 1/ a 2/ povinnosť zdržať sa poškodzovania ovocných stromov a iných drevín na pozemku navrhovateľov v rade 1/ a 2/ evidovanom v katastri nehnuteľnosti ako parcela KN-C č. 528/4 - trvalé trávnaté porasty o výmere 245 m² na LV č. XXX, vedenom pre k.ú. I., Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor. Zároveň si uplatnili právo na náhradu trov odvolacieho konania z titulu zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 87,50 eur. Vo svojom odvolaní poukázali na to, že napadnuté rozhodnutie považujú v celom rozsahu za nesprávne, nakoľko majú za to, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Majú za to, že zo strany súdu prišlo k nesprávnemu prijatiu záveru, že navrhovatelia v rade 1/ a 2/ v konaní dostatočne nepreukázali hrozbu opakovania sa konania odporcov v rade 1/ a 2/ spočívajúcu v poškodzovaní drevín vo vlastníctve navrhovateľov v rade 1/ a 2/ v budúcnosti. S uvedeným tvrdením súdu sa nestotožňujú, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že hrozí nebezpečenstvo opakovania sa tohto konania zo strany odporcov v rade 1/ a 2/. Za nesporne preukázané možno považovať to, že odporcovia sa dopustili konania, ktoré skutkovo opísali navrhovatelia v podanom návrhu a poškodili stromčeky patriace do výlučného vlastníctva navrhovateľov v rade 1/ a 2/. Z právneho hľadiska sa dopustili protiprávneho konania a zasiahli do vlastníckeho práva navrhovateľov bez akéhokoľvek oprávnenia. Poukázali na to, že už raz sa odporcovia v 1/ a 2/ rade dopustili takéhoto konania a žiadnym spôsobom nemožno do budúcnosti vylúčiť, že toto konanie sa nebude opakovať a to najmä s prihliadnutím na vyostrené

a narušené susedské a medziľudské vzťahy, ktoré medzi účastníkmi konania pretrvávajú. Zdôraznili, že pozemok odporcov v 1/ a 2/ rade sa nachádza uprostred pozemku navrhovateľov v rade 1/ a 2/, teda aj prístupová cesta vedie len cez pozemok navrhovateľov. Navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sa nemôžu iným účinným spôsobom brániť pred odporcami v rade 1/ a 2/. Na pozemku navrhovateľov, cez ktorý odporcovia vstupujú na svoj pozemok, sa nachádzajú len ovocné stromy a ďalšie dreviny, a teda objektom poškodenia môžu byť len tie. Poukázali na to, že už v minulosti odporcovia zasahovali do vlastníctva navrhovateľov tým, že olamovali a zastrehovali do ovocných stromov.

Z právneho hľadiska poukázali na tú skutočnosť, že v zákonnej dikcii je neuvedené, aká intenzita hrozby sa vyžaduje k naplneniu predpokladov pre prijatie záveru, že konanie odporcov v rade 1/ a 2/ sa bude v budúcnosti opakovať. Zákonná úprava presne nedefinuje, akým spôsobom má byť hrozba preukázaná, avšak logickým výkladom možno dospieť k záveru, že hrozba je jav, ktorý môže nastať v budúcnosti. Hrozba v zmysle výkladového slovníka predstavuje blízkosť nebezpečenstva, sama o sebe však nepojednáva už o konkrétnom nebezpečenstve. V tejto súvislosti poukázali na ustálenú judikatúru.

K odvolaniu navrhovateľov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku súdu prvého stupňa sa odporcovia v 1/ a 2/ rade písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania navrhovateľa, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje. Odvolatelia vo veci samotnej neuviedli žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Keďže prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené aj v podanom odvolaní a na ktoré poukazovali odvolatelia aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého súd nemal v konaní za dostatočne preukázanú hrozbu opakovania sa konania odporcov spočívajúceho v poškodzovaní drevín vo vlastníctve navrhovateľov rastúcich na pozemku vlastnícky patriaceho navrhovateľom. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani medzi účastníkmi nesporná skutočnosť, že ich vzájomné vzťahy sú narušené, z ktorého dôvodu by hrozilo zo strany odporcov ďalšie konanie zasahujúce vlastnícke právo navrhovateľov vo forme poškodzovania drevín na pozemku.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii navrhovateľov v 1/ a 2/ rade, na ktorých založili svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 224 ods. 4 O.s.p. s tým, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.